

tale til to for meget end ti for lidt. Og det betyder altså, at jeg godt kan leve med, at der er nogle mennesker, som har en lav løn, altså på de nævnte 90 kr. i timen, og som må acceptere, at der er nogle på kontanthjælp, som ud fra en eller anden teoretisk betragtning muligvis kan få mere på kontanthjælp, end de kan ved at komme i arbejde. Det kan jeg godt leve med, for så straffer jeg ikke kontanthjælpsmodtagernes børn.

Altså, jeg vil sige, at den der misundelsestankgang ikke er så vigtig for mig, som det er, at vi har et sikkerhedsnet, der samler de 70 pct. af kontanthjælpsmodtagerne op, som efter objektive kriterier er så langt væk fra arbejdsmarkedet, at de ikke umiddelbart skal stå til rådighed. Det er det, der er det vigtigste for mig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Erling Bonnesen som den sidste spørger, jeg har på listen.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre gerne vil forsøge at holde fast i det, som vi i Venstre går ind for, altså at det skal kunne betale sig at arbejde, men så skynder man sig at sige, at kontanthjælpsloftet sådan på en måde skal væk, og så drejer man det over i en skattediskussion.

Så er det, jeg kommer til at tænke på, og jeg vil gerne have det præciseret lidt, at i det, vi tidligere har hørt fra Det Radikale Venstre, når vi taler skattereform, vender forslagene den tunge ende nedad – det er jo dokumenteret – og giver faktisk de største lettelser til de højeste indkomster og har stort set ingen virkning på de små indkomster. Så jeg kan ikke rigtig få det til at stemme, at man gerne vil det, når virkemidlerne ikke rigtig hænger sammen.

Så er det ikke korrekt, at den skattereform, vi hidtil har set forslag om fra De Radikale, ikke løser det her i en radikal optik?

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Hvis det skal kunne betale sig at arbejde, løser vores forslag til en skattereform problemet fuldt ud, og det gør det i endnu højere grad, hvis vi kombinerer det med en reform af overførselsindkomsterne og lemper ægtefælleafhængigheden i kontanthjælpsystemet. Så jeg kan bekræfte, at vores forslag vil sikre, at det skal kunne be-

tale sig at arbejde, og derved fjerne regeringens argumenter for at opretholde kontanthjælpsloftet.

Men det ændrer stadig væk ikke på, at kontanthjælpsloftet har vist sig at føre til fattigdom og ikke til arbejde, og derfor skal det væk, uanset hvad. Så snart vi har det fornødne flertal i Folketinget – jeg går jo stadig med et lille håb om på et tidspunkt at kunne overbevise Dansk Folkeparti om, at det er socialt uansvarligt at fastholde kontanthjælpsloftet – er der ikke andet for, end at vi så må få det her gennemført. Det er klart, at vi formodentlig skal over på den anden side af et folketingsvalg, for at regeringen ikke kan smide os ud af »Flere i arbejde«-reformen, men jeg glæder mig til den dag.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nu har jeg også flere gange hørt, at Det Radikale Venstre også sådan er meget med på, at vi skal prøve at kigge efter at opnå enkelthed, men hvordan tror den radikale ordfører det vil lyde, når man sidder ude ved sagsbehandlerens bord og skal prøve forklare kontanthjælpsmodtageren, at vi nok skal sørge for, at man får det bedre, bare man følger alle de her indviklede skatteforslag? Det tror jeg bliver lidt svært at få forklaret helt ud, sådan at den går rent ind på tavlen. At det skulle virke motivationsfremmende, tvivler jeg på – det bliver sådan meget flimmet på skærmen. Så jeg tror, man skal prøve at holde fast i at sige, at mantraet om, at det skal kunne betale sig at arbejde, skal man kunne måle på satsen, altså på, hvor meget man får udbetalt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg tror ikke rigtig, at hr. Erling Bonnesens argumentation hænger sammen, for hvor meget man får udbetalt, afhænger jo også i høj grad af, hvor meget man betaler i skat. Det må man jo sige. Det må selv hr. Erling Bonnesen erkende: Selv om han godt kunne tænke sig at få en skattefri indkomst, er han altså nødt til at betale skat, og det er i sidste ende det, der afgør, hvor meget han får udbetalt.

Så det kan godt være, at hr. Erling Bonnesen mener, at det er en teoretisk betragtning at inddrage skattespørgsmålet, når vi diskuterer overførselsindkomster eller diskuterer, om det skal kunne betale sig at arbejde, men for den enkelte lønmodtager eller den enkelte overførselsindkomstmottager er det afgørende: Hvor meget